

neboť i ona je polní služebností, která je v § 18 cit. jmenována jako určená k výkupu a úpravě, a služebnosti tyto měly býti vykoupeny a od roku 1853 bylo jejich vydržení prohlášeno za nepřípustné.

(Nejvyšší soud v Brně — rozhodnutí z 3. dubna 1936, č. j. Rv. II 271/34.)

P o z n á m k a z a s i l a t e l e. S rozhodnutím nejvyššího soudu nelze plně souhlasiti, neboť nelze ho použiti na ty obyvatele oné části obce X, kteří nemají polností, nýbrž jen domky a jejichž děti chodí do školy Y, z jejichž domků se tamtéž chodí do kostela a dále na úřady do města a to po několik generací. Dle rozhodnutí nejvyššího soudu by tito bezzemci měli domovní služebnosti a mohli by lesem choditi a rolníci by měli služebnost téhož obsahu jen jako polní a proto nesmějí lesem choditi.

J. L.

Zákon o soukromých zaměstnancích. Nárok zaměstnance v době nemoci nebo pro případ předčasného propuštění na náhradu za stravu i zpropitné. Zaměstnavateli přísluší právo k předčasnému propuštění zaměstnance z důvodu nezpůsobilosti konání práce pro nemoc nebo úraz jen tehdy, jestliže zaměstnanec nevyhoví bez náležitého důvodu, ač byl k tomu zaměstnavatelem vyzván, do tří dnů oznamovací povinnosti, uložené mu v § 20 zák. o soukromých zaměstnancích, nebo žádosti zaměstnavatele o lékařské vysvědčení podle § 20 odst. 1 téhož zákona.

Nejvyšší soud jako soud dovolací v y h o v ě l dovolání žalující strany a zrušil rozsudek odvolacího soudu, jímž byl na odvolání žalobcovo potvrzen rozsudek soudu první stolice. O d ů v o d ě n í: Žalobce uplatnil proti žalovanému dva nároky, a to jednak nárok na plat po dobu šesti týdnů, po které nemohl pro nemoc konati práci (§ 19 odst. 1 zákona č. 154/34 Sb. z. a n.), jednak nárok na náhradu platů (požitků) za řádnou výpovědní lhůtu (§ 37 téhož zákona).

Prv ý nárok byl zamítnut odvolacím soudem proto, poněvadž žalobci podle pracovní smlouvy nepříslušel proti žalovanému nárok na plat peněžitý, nýbrž jen na stravu, kterou mu žalovaný nemohl poskytovat, protože opustil T., který byl jeho pracovním místem. Tento důvod pro zamítnutí této části žaloby nemůže však obstáti. Podle § 9 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. jest p l a t e m podle tohoto zákona ú h r n z a m ě s t n a n c o v ý c h p o ž i t k ů, kterými mohou býti pevné peněžitě slušné, provise, podíly na zisku, zvláštní odměna (§ 16) nebo jiné peněžitě nebo naturální požitky. Protože dle § 19 dotčeného zákona byl žalobci zachován nárok na plat po dobu šesti neděl, tudíž nárok na všechny druhy platu pracovní smlouvou stanovené, měl by žalobce nárok na stravu a zpropitné, kdyby bylo zjištěno, že nemohl konati práci v podniku žalovaného pro nemoc, pro kterou byl odkázán okresní nemocenskou pojišťov-

nou v T. k operativnímu léčení do Prahy, tudíž mimo T. Odvolací soud měl se proto obíratí skutkovým podkladem této části žaloby, avšak odvolací soud o tvrzení žalobcově neučinil žádných zjištění. Není proto věc zralá k rozhodnutí již proto, poněvadž se nedostává skutkových zjištění, která jsou nutná, aby věc mohla býti posouzena s právního hlediska (§ 35 odst. 2 zákona č. 131/31 Sb. z. a n.). V novém jednání bude nutno zjistiti chorobu žalobcovu, její trvání a zda byla příčinou nezpůsobilosti žalobcovy konati práce vrchního číšníka u žalované strany podle smlouvy s ním sjednané neb aspoň nějaké náhradní práce, které žalobce mohl jako vrchní číšník v podniku žalovaného vykonávati. Kdyby byla zjištěna správnost tvrzení žalobcova, že byl pro nemoc nezpůsobilý konati práci vrchního číšníka neb náhradní práce mu příslušející, byl by po právu žalobní nárok na stravu a zpropitné za tu dobu, po kterou byl žalobce nemocen, nebo nejvýše za dobu šesti neděl, nehledíc k tomu, zda byl v této šestinedělní lhůtě propuštěn čili nic.

Pokud jde o nárok na náhradu požitků za řádnou výpovědní lhůtu, žalobce právem uplatňuje, že nebyl žalovaný oprávněn ho propustiti, protože mu neoznámil své onemocnění. Dle § 34 č. 4 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. přísluší zaměstnavateli právo k předčasnému propuštění zaměstnance, jestliže zaměstnanec nevyhoví bez náležitého důvodu, ač byl k tomu zaměstnavatelem vyzván, do tří dnů oznamovací povinnosti uložené mu v § 20 odst. 1 téhož zákona nebo žádosti zaměstnavatele o lékařské vysvědčení podle téhož zákonného ustanovení. Žalovaný však žalobce vůbec nevyzval, aby mu oznámení o chorobě učinil, ani aby svou chorobu osvědčil podle § 20 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. a to ani, když obdržel dopis žalobcův z 5. prosince 1935 ani dříve, kdy byl oprávněn vyzvati žalobce podle § 20 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. na jeho adresu v Táboře. Protože to žalovaný opominul učiniti, nebyl oprávněn propustiti žalobce podle § 34 č. 4 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. Avšak žalovaný uplatnil ještě druhý důvod pro předčasné propuštění žalobce, neboť popřev žalobní údaje, přednesl, že žalobce nekonal službu po takovou dobu, že si musel vzítí jiného vrchního číšníka, čímž se dovolával pro předčasné propuštění žalobce rovněž důvodu § 34 č. 4 zákona č. 154/34 Sb. z. a n., že žalobce bez řádně odůvodněné překážky nekonal práce po značnou podle okolností dobu. Odvolací soud měl se proto zabývati tímto důvodem předčasného propuštění žalobce, který žalovaný uplatnil v osmidenní lhůtě § 35 zákona č. 154/34 Sb. z. a n., neboť žalobce ještě v době propuštění nekonal práce u žalovaného a teprve dopisem z 5. prosince 1935 mu sdělil příčinu nekonání práce, po jehož dojití ho žalovaný již dne 9. prosince 1935 propustil. Jinakým způsobem než sdělením žalobcovým se nemohl žalovaný dříve o příčině nekonání prací přesvědčiti, ježto žalobce nebyl v T. Odvolací soud neučinil skutková zjištění, kterých jest třeba pro rozhodnutí o žalobním nároku na náhradu požitků za

řádnou výpovědní lhůtu, a není proto věc zralá k rozhodnutí ani v této části (§ 35 odst. 2 zákona č. 131/31 Sb. z. a n.). V novém jednání bude nutno zjistiti, z jaké příčiny nekonal žalobce práci u žalovaného, jak o tom byla již svrchu řeč. Bude-li zjištěno, že žalobce byl skutečně tak nemocen, že nemohl konati službu jako vrchní číšník a že nemohl v podniku konati ani žádné náhradní služby vrchního číšníka a že tato jeho nezpůsobilost trvala až do 9. prosince 1935, nemohl býti žalovaným propuštěn pro nekonání sjednaných služeb a měl by nárok na náhradu požitků za řádnou výpovědní lhůtu. T e n t o n á r o k b y s e p o d l e § 37 zák. č. 154/34 Sb. z. a n. v z t a h o v a l n a n á h r a d u z a s t r a v u a z p r o p i t n é, jejichž hodnotu by po případě bylo zjistiti znaleckým posudkem a při stanovení výše této náhrady po případě použití ustanovení § 273 c. ř. s.

Kdyby bylo zjištěno, že žalobce nebyl celou šestinedělní dobu § 19 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. nezpůsobilý k práci a zejména, že již před 9. prosincem 1935 mohl konati práci vrchního číšníka nebo náhradní práce v podniku žalovaného mu příslušející, bylo by od této doby, kdy se stal k práci způsobilým, pokládati nekonání práce v podniku žalovaného za řádně neodůvodněné a žalovaný by byl oprávněn předčasně propustiti žalobce, kdyby zároveň hledíc k povaze jeho podniku bylo za to míti, že žalobce neodůvodněně nekonal službu po dobu podle okolností značnou.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 30. října 1936, č. j. Rv I 825 825/36.)

Dr. L. L a n g e r.

Obsah dopisu advokáta vypovídající strany o mimosoudní výpovědi s potvrzením advokáta toho, že opis souhlasí s prvopisem, a povinnou stranou podepsaný zpáteční lístek, dle něhož povinná strana obdržela doporučený dopis, podaný týmž advokátem na poštu téhož dne, kterým jest dopis ten datován, jsou listinami, které co do průvodní moci nezavdávají podnětu k pochybnosti ve smyslu § 565 odst. 3 c. ř. s. a podle nichž možno povolití exekuci nuceným vyklizením vypovídaného bytu. Obsah dopisu (t. j. mimosoudní výpověď) nemusí býti ze zpátečního listu patrný a tedy nemusí býti na lístku tom resp. na obálce dopisu vyznačen.

Prvý soud povolil exekuci nuceným vyklizením vypovídaného bytu na základě opisu dopisu advokáta vypovídající strany o mimosoudní výpovědi s potvrzením advokáta toho, že opis souhlasí s prvopisem, a na základě povinnou stranou podepsaného zpátečního listku, dle něhož povinná strana obdržela doporučený dopis, podaný na poštu oním advokátem téhož dne, kterým jest dopis datován.

Povinná strana podala proti povolení exekuce rekurs, v němž bez bližšího odůvodnění namítala, že není listinami prokázáno, že jí výpověď byla doručena a kdy se tak stalo.